169 29. okt. áunnið sjer framfœrzlurjett í tjeðri sveit; og skal því hinn áfrýjaði úrskurður yðar frá 20. marz þ. á. óraskaður standa.

170 29. okt. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austurumdœminu um* champagne-cíder. — Verzlunarhúsið Sv. Jacobsen & Co. á Seyðisfirði hafði borið sig upp undan því, að það hefði verið krafið um toll af «champagne-cíder» er það hafði flutt hingað til landsins í fyrra. Landshöfðingi úrskurðaði, að lögur þessi yrði, eptir því sem komið hafði fram, að teljast með áfengum drykkjum, og að því ekki gæti komið til tals að endurborga toll þann, er kærandi hafði greitt af honum.

171 29. okt. — *Brjef* landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna um* lán til jarðabóta á prestssetri. — Samkvæmt tillögum stiptsyfirvaldanna í brjefi frá 11. þ. m. veitist hjer með Nesþingaprestakalli í Snœfellsnesprófastsdœmi 300 kr. lán til að halda áfram jarðabótum á prestssetrinu Þœfusteini gegn 4% árlegum vöxtum og gegn því, að lánið verði endurgoldið með $^1/_{12}$ eða 25 kr. á ári hverju. Það er skilyrði fyrir því, að lánið eða nokkur hluti þess verði ávísaður til útborgunar, að sannað verði áður með löglegri virðingargjörð og vottorði frá hlutaðeigandi prófasti, að búið sje að gjöra þær jarðabœtur, að arðurinn af þeim muni vera nœgilegur til að greiða vexti af láninu og að endurborga það.

Þetta er hjer með tjáð stiptsyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

172 30. okt. — *Brjef* landshöfðingja *til biskups um* veitingu prestakalla. — Samkvæmt áskorun hjeraðsfundarins í Suður-Þingeyjar prófastsdœmi frá 11. f. m. hefir hlutaðeigandi prófastur farið fram á, að 7. gr. laga 27. febr. þ. á. um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda og hjeraðsnefnda verði eptirleiðis fullnœgt þannig, að þegar brauð er undir veitingu, sje viðkomandi sóknarnefnd send skrá yfir þá, sem sótt hafa um brauðið, svo að nefndinni gefist kostur á að mæla fram með einum umsœkjanda, áður en brauðið sje veitt. Takið þjer í þóknanlegu brjefi frá 26. þ. m. fram, að það sje hvorttveggja, að ekki er ákveðið í 7. gr, nefndra laga, að senda skuli hlutaðeigandi sóknarnefnd slíka skrá yfir umsœkjendurna, enda hafi lögin ekki getað haft þetta fyrir augum, því ef svo væri, gæti það valdið óbœrilegum drætti á veitingu brauðsins og afleiðingin stundum orðið sú, að söfnuðurinn yrði sviptur prestsþjónustu um lengri eða skemmri tíma. Þó að þjer því álítið að áminnzt áskorun sje sprottin af misskilningi á nefndu lagaboði, hafið þjer álitið, að yður bæri að bera málið undir úrskurð minn.

Fyrir því skal yður, herra biskup, hjer með þjónustusamlega tjáð hið eptirfylgjandi til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

Þó að 7. gr. laga 27. febr. þ. á. heimili sóknarnefndum rjett til, þegar prestakall er undir veitingu, að mæla fram með einum umsœkjanda, er þar með ekki veitt söfnuðunum hlutdeild í veitingunni sjálfri, og var þetta ljóslega tekið fram í umrœðunum á alþingi um lögin. Aptur á móti leiðir það af sjálfu sjer, að þegar sóknarnefnd vill neyta rjettar síns til að mæla fram með einum sœkjanda, mun, ef slík meðmæli eru á góðum rökum byggð, verða tekið tilhlýðilegt tillit til þeirra við veitingu prestakallsins. Lögin láta það á valdi sóknarnefndarinnar sjálfrar, hvort hún vilji neyta

þessa rjettar síns, og hvernig hún vilji gjöra það í hverju einstöku tilfelli, og það er **172**
því engin ástœða til, að veitingarvaldið leiti álits sóknarnefndarinnar um umsœkendurna 30. okt.
og það því síður, sem slíkt myndi hafa í för með sjer annmarka þá, sem þjer, herra biskup hafið bent á.

— *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdœminu um* styrk **173**
til að læra skipasmíði. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður í brjefi frá 2. 4. nóv.
þ. m. hefi jeg veitt Jóni trjesmið Gunnlaugssyni 200 kr. styrk af fje því, sem getur um í 9. gr. C. 4. fjárlaganna til þess að leita sjer kunnáttu í skipasmíði erlendis, þannig, að hann megi eiga von um allt að 150 kr. viðbót við þennan styrk, ef hann á komanda vori sendi hingað áreiðanlega vitnisburði um framfarir sínar og ástundunarsemi í tjeðri iðn.

Þetta er tjáð yður, herra amtmaður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* alþingishúsið. — Í **174**
skýrslu þeirri, sem þjer, herra landshöfðingi gáfuð í þóknanlegu brjefi frá 14. f. m. um 5. nóv.
byggingu á húsi handa alþingi og söfnum landsins, hafið þjer meðal annars skýrt ráðgjafanum frá, að nú megi þegar ætla fullsannað, að kostnaðurinn við húsgjörð þessa muni, og það eigi alllítið, fara fram úr upphæð þeirri, sem til hennar er veitt í fjárlögunum.

Þjer hafið í þessu tilliti skýrt frá, að af hinni veittu upphæð 100000 kr. sje nú þegar búið að ávísa í þarfir hússins samtals 98000 kr., og að stœrð þeirrar upphæðar, sem enn muni þurfa til þess að fullgjöra húsið, sje af Bald yfirsmið áætluð 18000 kr., en að aptur megi vonast eptir 2000 kr. ágóða af sölu á stólpagrindum, efnisleyfum o. fl. og megi því reikna, að fjárveitingin verði 14000 kr. of lág; hafið þjer svo lagt það til, að yður verði veitt heimild til að ávísa til útborgunar úr jarðabókarsjóði, í von um aukafjárveiting, bæði upphæð þeirri, sem eptir framansögðu útheimtist til að fullgjöra húsið fram yfir það, sem veitt er til þessa í fjárlögunum, og enn fremur hjer um bil 5000 kr, sem ætla megi, að þurfi til bókaskápa og annara áhalda handa bókastofunum í húsinu.

Út af þessu lætur ráðgjafinn ekki dragast þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari ráðstöfunar, að ofannefnd tillaga yðar er hjer með samþykkt.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* eptirlaun af presta- **175**
kalli. — Þjer hafið, herra landshöfðingi, skýrt frá því í þóknanlegu brjefi frá 9. f. m, 6. nóv.
að presturinn að Stafafelli sjera Páll Pálsson hafi lagt þann skilning í lög frá 27. febr. þ. á. um eptirlaun presta, að skylda sú, sem hingað til hefir hvílt á honum til að greiða uppgjafaprestinum síra Bjarna Sveinssyni eptirlaun af tekjum prestakalls þessa, sje við nefnd lög horfin á landssjóð frá fardögum þ. á., þegar þau öðluðust gildi. Jafnframt því hafið þjer skotið spurningunni um skyldu landssjóðs til að greiða eptirlaun þessi til úrslita ráðgjafans, en sjálfur hafið þjer lagt þann sama skilning í lög þessi, sem